

SZBOK
FEKETÉN-FEHÉREN

A **Szent Bazil Oktatási Központ**
Középiskolásainak Lapja
2010. november/december, II. évf. 2. szám
Ára: 100 HUF

TARTALOMJEGYZÉK

❖ VISSZAPILLANTÓ

Novemberben történt velünk.....1

❖ AKTUÁLIS

Angyalkázás3

Interjú Takács Gusztáv atyával.....5

Török Péter tanár úr

bemutakozása.....8

Pavliskó József tanár úr

bemutakozása.....9

Egy öregdiák beszámolója.....10

❖ TÁJOLÓ

Gyilkos-tó.....12

❖ (SZ)ÉPÍTKEZŐ

Az ablak.....13

A Föld láthatatlan burka.....15

Adventi gondolatok.....17

❖ *GASZTROMÁNIA*.....18

❖ *HUMOR*.....20

❖ *REJTVÉNY*.....21

Felelős Kiadó:Szent Bazil Oktatási Központ

Felelős szerkesztők: Balogh Edit

Cikkírók: dani, Eröss Zsófia, Galajda Eszter, Gorcsa János, Ihnáth Eszter, Nagy Imre, Orosz Tímea, Papp Bernadett, Pásztor Petra, Sztolyka Csilla, Sztolyka Zoltán, Zakar Vivien, Zima-Trenyisán Zsuzsanna

A szerkesztőség e-mail címe:SZBOKfeketen.feheren@gmail.com

Várjuk észrevételeiteket ,leveleiteket!

Az ember tragédiájának előadása Nyíregyházán

November 11-én ismét előadhattuk a művet, most a Szent Atanáz Görög Katolikus Hittudományi Főiskolán. Kocsis Fülöp püspök atya hívta meg a társulatot, melyet örömmel elfogadtunk. Bebizonyosodott, hogy gyorsan felejtünk, ezért újra kellett tanulnunk a szöveget. Mivel a kellékek, a díszlet és a jelmezek jelentős része már a szalagavatóra elkészült, ezért ezzel nem volt sok dolgunk. Az utolsó héten minden nap próbáltunk. Szerdán Nyíregyházán tartottuk a próbát, hogy szokjuk a helyet és a körülményeket, ekkor már a kellékeket is magunkkal vittük. A fellépés napján órákkal a kezdés előtt érkeztünk, hogy az utolsó simításokat is elvégezhessük. Az előadás hat órakor kezdődött. A közönség sorai között sok ismerős arcot láttunk. Többen közülük iskolánk régi diákjai voltak. Mind a két szín rendben játszódtott le, nagy tapsot kaptunk. Nagy élmény volt ismét előadni a magyar irodalom eme remekét. Hiszen az általunk bemutatott athéni és római szín korunk mindennapi problémáira is rámutat. *Mindenkinek csak ajánlani tudom Madách Imre remekművét.* Bátran állíthatom, hogy az egész osztály a legjobb formáját hozta. Ezúton szeretném megköszönni Szolnoki Tibor tanár úr áldozatos munkáját a 12. b osztály nevében is. **Nagy Imre 12.o**

Szavalóverseny

Erős mezőnyű szavalóversenyre került sor 2010. november 18-án a miskolci Görög Katolikus Általános Iskola szervezésében. A versenyt idén *Wass Albert, erdélyi magyar költő emlékére rendezték*, így mindhárom korosztály kötelező verse Wass Albert műve volt. Szabadon választott verseik határon túli magyar költők tollaiból származtak. A versenyen sok iskolából képviselték magukat a lelkes szavalók. **Iskolánkból Dalanics Dorottya, 8.d osztályos tanuló első helyezést ért el.** A díjazottak könyvjutalomban és oklevélben részesültek, a többi résztvevő tollat és emléklapot kapott.

Írta: dani

Idegennyelvi Projektverseny

Vélemények, beszámolók a november 25-ei bemutatókról:

„Nekem tetszett, csak némelyik csoport előadása túl hosszú volt. Sokan felolvastak, ami unalmassá vált. Lehet, hogy ketté kellett volna osztani a nyelveket és a zsűribe diákokat is betenni.“

„Jó volt! Csak sokáig tartott. Szinte minden csoport ugyanazt a zenét játszotta be és ez kicsit unalmas volt. A sok lapról olvasás sem tetszett annyira.“

„Nekem tetszett a verseny! Sok jó előadást láttam. A zsűri is szimpatikus volt☺ Láttunk érdekes mutatványokat is! Minden csapatnak 15 perc állt a rendelkezésére. Szerintem ezt mi betartottuk, úgy, hogy közben még jól is éreztük magunkat. Harmadik helyezést értünk el, aminek nagyon örültünk. Jó kis délután volt!

Ihnáth Eszter 10.a

„A verseny előtt közösen találtuk ki produkciónk témáját, mely egy aktualitásra épült: az idei Forma 1-es világbajnokságot egy 23 éves fiatalember, Sebastian Vettel nyerte meg.

Sok időt igényelt a díszlet és a kellékek elkészítése, melyet nagyon sokan megdicsértek. Külön köszönöm Balogh Edit tanárnőnek a rengeteg segítséget és biztatást. Az előadásunk nagyon jól sikerült és nagyon élveztük. Főleg Vettel és Schumacher interjóját☺ Nagyon örülök, hogy 3. helyezést értünk el, de ugyanakkor nagyon sajnálom, hogy a zsűri nem értékelte Sári Tamás tolmácsolását. Idegennyelvről magyarra fordítás csak a mi előadásunkban jelent meg.

Máskor is szívesen részt veszek ilyen versenyen, egy ilyen nagyszerű csapat tagjaként!

„STEHE AUF, DU BIST CHAMPION!“/ „ÁLLJ FEL, BAJNOK VAGY!“

Galajda Eszter 10.b

**/A Ki Mit Tud-ról köv.számunkban számolunk be!/
/**

ANGYALKÁZÁS

Ahogy közeledik a karácsony, mindenkiben egyre erősebb lesz a várákozás érzése. Hisz ki ne szeretné már a karácsonyfa alatt bontogatni az ajándékokat? Addig azonban még van egy kis idő, viszont iskolánk egyik népszerű hagyománya, az angyalkázás izgalmasabbá teheti ezt a néhány napot. Szinte minden osztályban és kollégiumi csoportban elindították ezt a játékot, így a szabályok senkinek se lehetnek újak: az angyalkázók minden tagja írja fel a nevét egy-egy cetlire, majd dobjátok be egy kosárba. Miután jól megkevertétek, egyenként húzzatok egy cetlit. Akinek a nevét olvasod, az lesz a Védenced, neki kell majd apró meglepetésekkel színesítened a napjait.

Ám az angyalkázás nem csupán ennyiből áll. Lássuk, mit kell még tudni róla:

Az angyalkázás pozitívumai:

1. Vége az ötödik órának, még nem mehetsz ebédelni, de majd' kilyukad' a gyomrod... Ekkor veszed észre, hogy az angyid a padodba rejtett egy kis édességet. Voilá! Ez pont megteszi a következő szünetig. Kösz, Angyi!
2. Ha egy olyan személyt húzol ki, akivel egyébként nem nagyon szoktatok beszélgetni, itt a lehetőség, hogy jobban megismerjétek egymást! Hisz az angyalkázás nem csak az ajándékozásról szól. Védencedet segítened is kell, ehhez pedig kénytelen vagy felvenni vele a kapcsolatot.
3. Jobb adni, mint kapni - tartja a mondás. Figyeld hát meg Védenced arcát, mikor megtalálja az ajándékod. Ha látod, hogy örül, az neked is jól esik majd.

Az angyalkázás 'negatívumai':

1. Szeretnéd meglepni valamivel a Védencedet, de a zsebpénzed már így is fogyóban van... Semmi gond! Készíts neki valami szépet, vagy írd egy kedves idézetet. Meglátod, tetszik majd neki.
2. Körülötted röpködnek az ajándékok, de a te Angyalkád még egyszer sem jelentkezett. Ne keseredj el! Lehet, hogy nincs is iskolában, vagy túl elfoglalt. Persze előfordulhat, hogy hanyagságból nem jelentkezik, de ezt se vedd a szívedre. Fordítsd inkább a Védenced felé a figyelmed!

3. Éppen egy tábla csokit csempészel a Védenced padjába, mikor belép a terembe, és észre veszi, mit csinálsz. Lebuktál, kész, vége? Dehogy! Mondd meg neki, hogy az anyyija kért meg rá téged, hogy add át az ajándékot. Olcsó trükk, és nem is biztos, hogy beválik - de legalább elbizonytalanítod, és a játék folytatódhat.

A idősebb diákok gyakran panaszkodnak, hogy a kicsik nem tudnak angyalkázni. Íme néhány tipp, ami segítheti őket:

- Ha az angyalkád nem jelentkezik, akkor se kezdj el kiabálni az osztályteremben, hogy miért nem aktivizálja magát - ezzel kellemetlen helyzetbe hoznád.
- Ha nem az ízlésed szerint ajándékozott az anyyid, ne foglalkoz vele! Ha elkezdted szajkózni, hogy bárcsak valami mást hozott volna, csak elveszed a kedvét az ajándékozástól.
- Ne cserélgessétek a Védencskéiteket! Ha kitudódik, még sértődés lesz a vége, az pedig senkinek nem jó... pláne nem az ünnepek előtt!
- Ne faggatózz! Az angyalkázás egyik kulcsfontossága a titoktartás, tehát ne csodálkozz, ha az osztálytársad nem árulja el, kit húzott a kosárból.
- Ne a saját kézírásod használd, ha levelet írsz! Kérj meg valakit, hogy írja meg helyetted, így nem fog kiderülni a Védenced előtt, ki is vagy valójában.

- z b-

FOLYTATÓDIK új tanáraink faggatása!**Elsőként TAKÁCS GUSZTÁV atyát kérdeztük...***...,A vonuló felhők fölött mindig kék az ég!”...***1. Meséljen egy kicsit atya, hogy hol töltötte napjait, mielőtt az iskolánkba jött?**

Ha Ádámtól és Évától kezdeném, akkor el kell mondjam, hogy életem első éveit Nyírkalászban töltöttem, majd hét éves koromban kerültem Kisvárdra városába, ahol később a Szent László Egyházi Középiskolában érettségit szereztem. Ezt követték a teológiai tanulmányok Vácott és Nyíregyházán.

Pappá szentelésem után Kölcsebe kaptam kinevezést, így az elmúlt négy évet – a papságom első éveit – ott töltöttem. Nagyon szép, meghatározó és fontos időszak volt ez az életemben. Egyik szemem sírt, a másik nevetett, amikor Püspök atya Hajdúdorogra helyezett. Sajnálom Kölcset, ugyanakkor örülök, az új feladatnak.

Kölcseben egy kis családias egyházközséget hagytam magam mögött, ahol személy szerint ismertem mindenkit; a szatmári vidéken élő emberek Isten, egyház és papszeretetével találkoztam ott. Négy felekezet (református, evangélikus, római és görög katolikus) él egymás mellett békességben ezen a településen, és mivel mi voltunk lélekszámban a legkevesebben, ez ösztönzően hatott az itt élő görög katolikusokra, úgyhogy vasárnaponként a mi templomunkban voltak a legtöbben, hiába a falunak csak a 10 %-a tartozott oda. A hívek nyitottak voltak mindenfajta kezdeményezésre, igényük volt a szertartásokon kívüli egyéb programok és rendezvények szervezésére is. Minden elképzelést szívesen támogattak, jó volt ott papnak lenni.

2. Milyen indíttatásból választotta annak idején a papi hivatást?

Ha röviden válaszolnék, akkor azt mondanám: Isteni indíttatásból.

Sokat gondolkodtam, hogy mi az, amit szívesen csinálnék egy életen át, de nem tudok ma sem olyan hivatást, vagy mesterséget mondani,

ami boldoggá tette negyven-ötven éven keresztül. Ma is emlékszem, amikor elszállás után, az akkori kisvárdai parókus az oltárhoz hívott ministránsnak, én pedig ott ragadtam. „*Én választottalak titeket, nem ti engem*” – mondja Jézus, és ezt én a saját bőrömon is megtapasztaltam. Hiszem és tudom, hogy jól döntöttem.

3. Milyen tanácsot adna a papi pályára készülő diákoknak?

A mindennapi imádság és hitbeli ismeretek elmélyítésén túl: olvassanak nagyon sok szépirodalmi művet, mert a szókincsük ezáltal sokat fejlődhet. Tanulják az idegen nyelveket, mert a nyelvismeret és a nyelvvizsga megszerzésének legjobb ideje a középiskola. Ha van rá lehetőség látogassanak el minél több egyházközségbe, hogy megismerjék azokat a helyeket, ahová később papként kerülhetnek.

4. Hogy érzi magát iskolánkban? Milyenek találja a diákokat?

Szívesen jöttem ebbe az iskolába és jól is érzem magam. A legnagyobb örömet azonban az okozza, ha sikerül papként megállnom a helyemet. A sok és fontos lexikális tanulás mellett, amiben részük van az itt tanuló fiataloknak, legalább annyira fontos, hogy jó emberekké váljanak. Semmit nem ér a legjobb egyetemre való bejutás, egy jó diploma megszerzése, a legjobb állás betöltése, ha közben erkölcsileg tönkremegy egy embernek az élete. Ez az erkölcsi megalapozás a legnagyobb és legnehezebb feladat, és az okoz igazi örömet, ha azt tapasztalom, hogy ebben tudok sikereket elérni.

A diákok nagyon sokfélék, van osztály, akikhez szívesen megyek, mert velük jól lehet dolgozni, és van akikhez még szívesebben megyek mert érzem a kihívást, igaz sok idő elmegy a fegyelmezővel mert elég nagyszájúak.

Annak kifejezetten örülök, hogy sok a lelkiileg is igényes diák, akiknek fontos az iskola görög katolikus jellege, a vallásos légköre.

5. Van-e valamilyen kedvelt időtöltése, érdeklődési köre?

Sokat szeretnék olvasni, de csak kevés időm jut rá. Szeretek kirándulni, főként a hegyvidék az a terület, amely vonzó számomra. Nagyon sok erőt és örömet ad a családommal, gyermekeimmel töltött

idő. Szeretek kerékpározni, de jelenleg javításra szorul a biciklim és már az idő sem alkalmas erre a tevékenységre.

Nagyon érdekel a teológia, annak is a dogmatikai része, amely az alapvető hitigazságokkal foglalkozik. Ezen a vonalon szeretnék még tovább tanulni is.

6. Volt-e olyan esemény az életében, ami meghatározó élmény volt a továbbiakban (ami jelentősen befolyásolta döntéseit)?

Egyik nagyon meghatározó eseménysorozat az életemben a mindennapi templomba járás volt az általános és középiskolai évek alatt. Ezek alatt az évek alatt erősödött meg a Jóistenben való hitem.

A másik jelentős momentum a testvérem autóbalesete és az azt követő történések, amelyek mind a mai napig befolyásolják a döntéseimet, életemet. Az ő halála felhívta a figyelmet egyrészt arra, hogy nem csak magamért vagyok felelős, másrészt pedig, hogy törekeny az embernek az élete és mindig készen kell(ene) állni az Istennel való találkozásra.

7. Van-e kedvenc idézete, mottója?

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn 3,16

„A vonuló felhők fölött mindig kék az ég!”

„Őt a mi vétkeinkért szúrták át, a mi bűneinkért törték össze; a mi békességünkért érte fenyítés, és az ő sebe által gyógyultunk meg.” Iz 53,5

8. Milyen zenét hallgat szívesen?

A liturgikus zenén túl, sokáig nagy kedvencem volt Sztevanovity Zorán, Presser Gábor, Koncz Zsuzsa. Szeretem a népzénet, az instrumentális zenét és mivel kicsi gyerekeim vannak, ezért sokat hallgatok gyermekdalokat is.

Interjút készítette: *Pásztor Petra 10.o.*

TÖRÖK PÉTER tanár úr is bemutatkozik...

„Külföldi sikerek is maradandó élményeket őriztek meg számomra.”

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm a Szent Bazil Oktatási Központ igazgatóságát, tanár kollegáimat, valamint dolgozóit és kedves diákjait.

Török Péter vagyok, 1981. március 10-én születtem egy szatmári kisvárosban Fehérgyarmaton. A Bárdos Lajos Ének – Zene Tagozatos Általános Iskolában végeztem el alapfokú tanulmányaimat szülővárosomban. Itt ismerkedtem meg a kézilabdával, ezzel a nagyszerű sportággal, ami további életpályámat nagymértékben befolyásolta. A sportágnak is köszönhető, hogy sikeres felvételt nyertem a nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnáziumba. Középisikolás éveim alatt igyekeztem megőrizni jó tanulmányi eredményeimet, illetve a sportági sikerek palettáit is bővíteni. A gimnázium kézilabda csapatával három országos döntőn vettünk részt, ahol mindig kiválón szerepeltünk. Országos második, harmadik illetve hatodik helyezést sikerült elérni kitartó és áldozatos munkával. Külföldi sikerek is maradandó élményeket őriztek meg számomra. Szlovéniában Európa Kupán negyedik helyezést értünk el. Talán a mindennapi testnevelés és a sport szeretete, valamint kedvenc tantárgyammak, a földrajznak is köszönhető, hogy a sikeres érettségi vizsga után felvételt nyertem a Bessenyei György Tanárképző Főiskolára Nyíregyházára földrajz – testnevelés szakra. Négy tanulással, sportolással, munkával töltött év után 2003-ban sikeres államvizsgát tettem jeles érdemjeggyel. Közben aktívan sportoltam felnőtt NB1/B magyar másodosztályú kézilabda bajnokságban nevelő egyesületemnél Fehérgyarmaton. Oktatói – nevelői munkámat 2003. szeptember 1-én a Móricz Zsigmond Szakképző Iskola és Kollégiumban kezdtem szülővárosomban. A főiskola utolsó évében jelentkeztem a Debreceni Egyetem Kiegészítő Levelező földrajz tanári szakára, amit 2006-ban sikeresen elvégeztem. Eddigi tanári munkám során többször voltam osztályfőnök, tisztelt tanár kollegáim áldozatos

munkájával és jómagam irányításával együtt sikerült eredményes érettségi vizsgát tenni diákjainknak.

Innen vezetett az út a Szent Bazil Oktatási Központba Hajdúdorogra. 2010. szeptember 1-én kezdtem meg testnevelői és nevelő tanári munkámat ebben az oktatási intézményben. Eddig is igyekeztem legjobb tudásom szerint végezni munkámat, amit remélek, hogy Isten áldásával együtt itt is kamatoztatni tudok.

Cikkfelelős: Orosz Tímea, Zakar Vivien

Végül, de nem utolsó sorban, PAVLISKÓ JÓZSEF tanár úr bemutatkozása:

„Hiszen csak egyszer élünk.”

1985. december 16-án láttam meg a napvilágot. Neveltetésemből adódóan már igen korán környezettudatosan kezdtem gondolkodni. Nem véletlen tehát, hogy ennek megfelelően választottam meg tanulmányaimat. Alapvetően optimista ember vagyok, aki megpróbálja minden dologban elsődlegesen a jót meglátni.

A Nyíregyházi Főiskolán végeztem, mint Biológia-környezetvédelem szakos tanár. Jelenleg a Debreceni Egyetemen próbálom megszerezni a második diplomámat.

Érdeklődési köröm igen széleskörű. 8 évig táncoltam, rendszeresen sportoltam, szeretem a társasági életet, érdeklődöm a biológia területén bekövetkező újítások iránt. A pedagógus pálya számomra a legtesthezállobb hivatás. Ki tudna nekem mondani ennél szebb munkát, ahol a pedagógus ember láthatja, ahogyan kezei közt napról napra formálódik a következő generáció felnövekvő nemzedéke.

Célom, hogy az általam tanított diákok szemléletében a környezet iránti szeretetet helyezük előtérbe. Hiszen csak egyszer élünk.

A legfiatalabb öregdiákoknak

/ és utódaiknak/

Ugye emlékeztek..., hogy is kezdődött? 1991 nyara. Benneteket is Papp Tibi fogadott. Bizonyítvány, felvételi értesítő, és ha volt, akkor a helyi „atya áldása”, arra a frigyre, ami egy életre köttetett, ott azon a szent helyen, egy életre. Hiszen hiába a bencések, a piaristák, a sveticsek ők nem mi voltunk és nem mi leszünk, AMIG ÉLÜNK MI, **DOROGIAK** LESZÜNK. Együtt, és nem többen csak mi **DOROGIAK**. Bár hova megyünk a világba, MI mindig együtt leszünk.

Egy szövetség köttetett ott, közöttünk és a tanárok közt. Egy közösség alapjait helyeztük le akkor, amelyet remélem az utódok tovább visznek, hangsúlyozom, remélem tovább visznek, mert ha valami megszakad azt nehéz újra éleszteni.

Aztán jött Bazil atya, hogy „rányissa szemünket” a világra: Óóó, fiúúú a „múltikultúra, mekdánölc,rákzene” jön Magyarországra és kellő óvatossággal kezeljétek őket, milyen igaza lett, ha kell, ha nem jöttek, és megváltoztatták a világot.

Emlékeztek az első tesi órára? Az öltözőre, ami nem létezett, csak éppen nem szóltak. Mi fiúk talán akkor kovácsolódtunk össze, hogy szidtuk Sirót akkor, és most csak dicsérni tudom, hogy csapatot csinált abból a szedett-vetett társaságból. Mi már tudjuk, hogy a „csapat” a lényeg és nem az egyén, mert a MI több mint az ÉN. Emlékeztek a kollégiumra, a lányok a sulifelett, azok a potya kaják, amelyeket ki tudtunk csikarni tőlük, „jaj Istenem”, de szép volt. Fiúk külön épületbe, a park túl oldalán, csak mi húszan, meg Sivadó atya és Szása bácsi. „Egy mindenkiért, mindenki egyért.” Fekvőtámasz, guggolás, folyosótakarítás és mellékhelyiség „rendbe tétele”.

Talán ott lett a fiúból felnőtt, ott tettük le először az asztalra azt, amit egy életen át emlegetni fogunk még akkor is, ha csak egy fél percünk lesz egymásra.

Azok az események, amelyek csak ránk voltak jellemzőek:

„az elsők és utolsók”:

- Tátika évvégén,
- Fóruma tornaterembe,
 - A szódás bankett,
 - 24 órás foci,
 - Koncert az iskolában,
 - Mozi a városban,
 - Tornaóra a foci pályán,- Helikopteres foci közvetítés,
 - Havas pályás foci.

Vajon a mai diákok tudnak-e kompromisszumot kötni önmagukkal, társaikkal és a tanáraikkal, azért, hogy megkapják ezt a kis szabadságot, ami többet ér bárminél, ami számít a mai diákoknak. Én azt javaslom, forduljanak vissza a gyökerekhez, ahhoz a gyökerekhez, amelynek magját mi dugtuk le a földbe.

„*Ki szeretné harmat gyenge kettesét bivalyerős egyessé változtatni?*”

Remélem még ma is él ez a kérdés, és nem riasztja el a diákokat egy pompás kémia felelettől.

Micimackó és a filozófia órák összhangja még ma is csodálatos összhangot képeznek számomra.

„*Hogy jött ki a gyertya tükörképe, amikor még tükröt se rajzolt?*”

Hej azok a fizika órák.

Szerettem ott lenni, és szeretek most is. Nem a hely miatt, hanem az emberek, az emlékek miatt, emlékek, amelyek összetartanak minket.

Vajon ha elvágják a gyökereket, akkor a fa nem dől ki?

A kidőlt fa mire emlékszik és rá ki emlékszik?

Úgy hogy, ha elfogadnak egy jó tanácsot Tőlem, akkor ne sajnálják az időt az ápolástól a „mostaniak”, mert ha egyszer ez a fa kidől, akkor megszakad minden ami számít nekünk. Nekünk, az ország talán „legfiatalabb öregdiákjainak”.

Sok szeretettel: Sztolyka Zoltántól

I/b.

Sziasztok! Ebben a hónapban egy másik híres erdélyi tavat fogok bemutatni... ha Erdélyben jártok, feltétlenül látogassatok el ide is!

Először egy rövid összefoglalás a mondájáról: Élt valamikor Gyergyó környékén egy csodaszép lány, Fazekas Eszter. Egy napsütéses júliusi délelőttön Eszter elment a szentmiklósi vásárba. Ott találkozott egy daliás legénnyel, aki a legszívhezszólóbban furulyázott, tudott házat ezermesterkedni és szekeret faragni is. Első látásra egymásba szerettek. A fiú selyemkendőt vásárolt Eszternek a tükrös pogácsa mellé és megkérte, hogy legyen a mátkája. Az esküvőre nem kerülhetett sor, mert a legényt elvitték katonának. A lány hűségesen várta kedvesét. Naplementekor agyagkorsójával kiment a fenyvesek alá a csobogóhoz és ott sóvárgott órákon át a fiú után. Egyik vasárnap délután, meglátta Esztert egy zsványvezér. Nyergébe kapta a lányt és elvágatott vele a Kis-Cohárdhoz, ahol tanyája volt. Minden kincsét Eszternek ígérte, ha hozzá megy feleségül, de a lány régi szerelmét várta vissza. A zsvány már kényszeríteni akarta Esztert, hogy legyen a felesége. Eszter segítségért kiáltott. Sikolyát megértették a sziklák és viharral válaszoltak. Hajnaltájban hatalmas szikladarabok zuhantak a mélybe, és földindulás maga alá temetett mindent, elzárta Vereskő-patakot. A patakok zavaros vize elérte a sziklagát tetejét, megfojtotta a füveket, bokrokat és megölte a fákat. Itt tó keletkezett, vizéből máig is kiállnak a fenyőerdő maradványai. **A környék pásztorai Gyilkos-tónak nevezték el ezt a tavat.**

Most már elárulom, hogy a tó keletkezését az 1837-es földcsuszamlással, valamint az 1838. január 11-i földrengéssel hozzák kapcsolatba. 1859-ben mérték fel először, és azóta a tó folyamatosan összehúzódik a patakok hordaléka miatt. Felmérések szerint a tó 2080-ra el fog tűnni. A Gyilkos-tó fölé emelkedik északon a Kis- Cohárd (1344 m) sziklája. A környék Gyergyószentmiklóshoz tartozik.

Ha a tavat meglátogatnátok, érdemes végigutazni a Békási szoroson is. Hihetetlen élmény több alkalom után is.

Erőss Zsófia 11.o.

Az ablak

Két, súlyosan beteg ember feküdt ugyanazon kórteremben. Egyikük minden nap délután felült az ágyban egy órácskára, hogy ezzel megmozgassa a szervezetét. Az ágya a kórterem egyetlen ablakához közelebbi volt. A másik beteg ember egész nap csak feküdt az ágyában, a plafont bámulva. Beszélgettek a családról, feleségről, gyerekekről, a katonakorukról, a nyaralásaikról, ahogy az szokásos ilyen helyzetben. Az az ember, aki az ablaknál feküdt, minden délután, amikor felült, azzal töltötte az időt, hogy elkezdte közvetíteni a másíknak, mit lát az ablakon át a kinti világból. A másik ágyon fekvő embert egy idő után szinte csak ezek a színes beszámolók tartották életben, már alig várta őket, ez volt minden változatosság az életében. Az ablak egy kellemes, tavacskával díszített parkra nézett. Vadkacsák és hattyúk úszkáltak a tavon, és gyerekek játszottak távirányítós játékhajóikkal rajta. Szerelmespárok üldögéltek a színes virágágyások mellett órákig, egymásba felejtkezve.

Miközben az ablak melletti beteg kimerítő részletességgel írta le a kinti világot, a másik, folyton fekvő behunyta a szemét és maga elé képzelte a látványt. Egy meleg délutánon az ablak melletti ember egy, a parkon átvonuló karneváli menetről beszélt. Bár a folyton fekvő ember nem hallotta a zenészeket, maga elé képzelte őket a másik érzékletes leírása alapján. A napok és hetek teltek. Egy reggel a

betegeket fürdetni készülő nővér az ablak melletti embert élettelenül találta az ágyában, mert az éjjel csendben elaludt örökre. Elszomorodva hívta a személyzetet, hogy kivigyék az elhunytat.

Amint alkalom kínálkozott rá, a korábban a belső ágyon fekvő beteg kérte, hogy a másik ágyban fekhessen. A nővér szívesen segített, kényelembe helyezve őt azon az ágyon, majd magára hagyta. Lassan, fájdalmaktól gyötörve az ablak felé fordult az ember, és megdöbbenve látta: az ablak egy tűzfalra néz. Megkérdezte a nővért, mi történhetett az eltávozott szobatárssal, hogy olyan szépnek festette le az ablakon túli világot. A nővér elárulta, hogy az az ember vak volt, nem láthatta a falat sem. Valószínűleg csak bátorítani akarta Önt! - mondta a férfinak.

Gorcsa János

A Föld láthatatlan burka

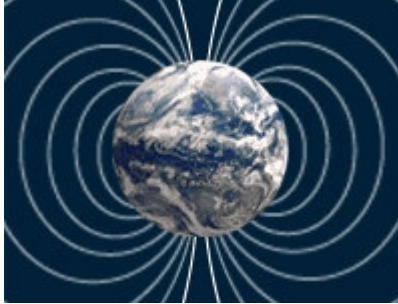
Ha háborúra kerülne sor, amelyben a hatalmas rakéták szállítanák a bombát a távoli városok fölé, nagyon időszerű lenne a kérdés (amelyről már most sok szakember gondolkodik), hogyan lehetne megvédeni ezeket a városokat a halálos lövedékek záporától. Nem lenne hathatós eszköz, ha a városok fölé hálót feszítenének ki. Milyen nagy dicsőségre tenne szert az a tudós, aki feltalálná a láthatatlan, tökéletesen átlátszó „tetőt”, amely a levegőben megállítana minden golyót, minden bombát.

Az egész Földünk és a világűr körül azonban a kezdetek kezdetétől éppen ilyen láthatatlan, áthatolhatatlan függöny feszül. A Föld nem más, mint egy hatalmas mágnes, a maga körüli mágneses térrel. Az erős mágneses erővonalak az Északi-sarktól a Déli-sarkig haladnak. Ez jobbára ismert tény, és az is, hogy ezt a térben való tájékozódáskor figyelembe vesszük. Az iránytűben a kis mágneses tű állandóan északdél irányt mutat, és így a tengerészek és az utasok éjszaka is, ködben is tudnak tájékozódni. Ha egy diáktól megkérdeznénk, mire szolgált a Föld mágneses tere az iránytű feltalálása előtt, azt felelné, hogy nem szolgált semmire.

Az utóbbi időben azonban a Földnek ezzel a mágneses terével valami történik, mert lázba jöttek a tudósok. Nem az iránytű sorsa miatt aggódnak, hanem a Föld élőlényeiért. A pontos számítások alapján a Föld mágneses tere változik és gyengül. Egy amerikai tudós, Heezen Bruce igen gondterhelt lett. Erről így cikkeztek a napilapok: (Heezen Bruce), állítása szerint a Föld mágneses tere időről időre (természetesen a geológiai változásokkal összhangban)

egyszerűen eltűnik. A professzor számításai szerint a mágneses tér olyan rohamosan csökken, hogy már 2000 év múlva teljesen eltűnik. Ha pedig eltűnik, akkor nem lesz, ami

visszaveri a tonnányi részecskéket, amelyek a világűrből bombázzák a Földet. *A Föld egyszerűen elveszíti mágneses védőpajzsát.* „Ebben az esetben, ha időben a Föld felszíne alatt nem építünk megfelelő óvóhelyeket, amelyekbe leszáll az emberiség a legfontosabb állatokkal és növényekkel, bolygónk felszínén egyetlen élőlény sem marad.”

Ettől fél az említett professzor. Mások azzal nyugtatnak bennünket, hogy a Föld mágnesessége hol erősödik, hol csökken, de bizonyára nem fog teljesen eltűnni. Bárhogy is történjen, nyilvánvaló, hogy ez a mágnesesség a kezdetek kezdetétől nagyon fontos feladatot látott el: visszavert megannyi kisebb-nagyobb részecskét, amely a világűrben ide-oda kering, visszaverte, hogy ne hulljanak a Földre, és ne taroljanak le minden élőt. Így a mi bolygónkat láthatatlan mágneses burok veszi körül, éppen úgy, mint ahogy a virág gyöngé csíráját bimbólevelek ölelik körül, vagy amint a kemény héj védi az élet csíráját a magban.

Az idézett tudós félelméből ítélve nyilvánvaló, hogy a Föld körüli mágneses tér el is tűnhet, hogy a bolygó létezhet, ha nem is mágneses. *Ha ezt tudjuk, még nehezebb elhinni, hogy mi ezen a bolygón véletlenül jelentünk meg, hogy a Teremtő nem kívánt és nem teremtett meg bennünket, és nem biztosította fennmaradásunkat.*

Zivko Kustic

Sztolyka Csilla 11.o.

Gondolatok Böjte atyától a karácsonyi bevásárlás előtt

Nagyon szegény családból származó, úgymond szociális árvákat nevelünk az Alapítványunkban. Vakációkor a gyerekek – hiába árvák – hazavágyanak. Így volt három gyermekünk is egy családból, ahol az apuka, anyuka élt, de tudtam, hogy egy garázsban hajléktalanok, teljesen lecsúszott egzisztenciák, nem akartam hazaengedni őket, de ők mégis kérleltek. Gondoltam, elviszem, és este visszahozom őket.

Délután 3-4 óra körül elmentem értük, mert korán sötétedik, már félhomály volt. Nem volt bevezetve a garázsba a villany, két nagy vasajtó, középen egy szerelögödör, egy ágy, az ágyban a három gyerek az anyukához bújva, a plafonon a lehelet kicsapódott a hideg betonra, a vízcseppek, mint egy-egy gyémánt csillogtak. Nem láttam semmi nyomát annak, hogy karácsonyra vagy szilveszterre készülődtek volna. Hideg volt, sötét volt.

Az apuka állt az ágy mellett, tördelte a kalapját, az anyuka nyakában

csüngött a három gyerek. Szóltam, hogy „gyerekek, gyertek, öltözzetek, megyünk vissza Dévára!” ők persze tudták, hogy várja őket a meleg fürdő, a szép ruha, a kölyökpezsgő, a csillagszórók, minden, ami ilyenkor belefér egy ilyen intézeti karácsonyba. És akkor az egyik kisfiú azt mondta: „

Pap bácsi, mi nem ünnepelehetnénk itthon, anyukámékkal?” Éreztem, hogy megáll bennem valami. A gyerekek nem arra van szüksége, hogy egy csomó kütyüt odavigyenek neki talicskában, hanem arra, hogy átölelje a nyakadat, hogy megpusziljad, hogy érezze azt a jóságot, ami egy szülőből árad. Egyfelől egy csomó limlom, másfelől az édesanya meleg nyaka és semmi más. És messzemenően az édesanya volt a nyerő! És akkor én azt gondoltam, hogyha Isten segít, ezt minden szülőnek elmondom...

Böjte atya

A magyar konyha kialakulása, jellemzői, szokásai

A magyar gasztronómia népi kultúra területén fellelhető hagyományokat ápolja. Ezek a hagyományok jól illeszthetők az egyre szélesedő idegenforgalmi programokba is.

Az ételkészítési mód, amely napjainkban a magyar konyát jellemzi, nem azonos őseinkkel. A magyarság táplálkozásáról kevés feljegyzés, emlék maradt ránk. A kutatások fellelték, hogy a **honfoglalás előtti korban** a nomád népek körében már megtalálhatók azon ételek alapjai, amelyeket fejlettebb formában ma is ismerünk. Darából és marhahúsból készült levesfélék főztek, amely többé-kevésbé hasonló a gulyásleveshez. A töltött káposzta őse a szárma. Ez szőlő-, vagy káposztalevélbe burkolt és rizzsel kevert hús, amelyet zsírban, olajban sütöttek vagy lében főztek meg. A magyar konyha kialakulására hatással van a bolgár, török népekkel való érintkezés. Ebből az időből ered a „gyúr” szó és a tarhonya is. A tarhonyát a sokat vándorló törökök és magyarok a szárított tejtermékkel, húsfélékkel együtt magukkal hordozták, és bárhol elkészíthették. Ezekből arra következtethetünk, hogy a magyar konyha a Volga tájáról, a Káma vidékéről ered.

Mátyás király korából, és az őt követő időkből már bőséges adataink vannak a magyar konyháról. Mátyás király asztalára az ételek bő és változatos sora került.

A magyar konyhán a **XIX. század** derekáig őrizte meg uralmát az a sűrítési mód. Ezután rántás, a paprika, a hagyma használata, valamint a francia konyha erőteljesebb befolyása vette át a hatalmat. Mátyás korában az egyik legnevesebb asztalra került szárnyas a páva volt.

Mária Terézia és II. József idején a bécsi udvar konyhája teljesen francia volt. Az természetesen hatott a magyar, a lengyel és a cseh arisztokrácia étkezésére is.

Jellemző a magyar főzési módra a bőségesen használt tejföl. A tejföl a magyar konyha készítményeinek íze közé nemcsak beilleszkedik, hanem ki is egészíti azokat. Igen sok olyan ételünk van, amelyek el sem képzelhetők tejföl nélkül. Igen jó hírnevet vívott ki a magyar konyha a meleg, főtt és sült házitészták változatosságával, és jobbnál-jobb készítési módjával is. Amit a magyar konyha ezen a

téren nyújtani képes, az egyedülálló, és méltán emeli a magyar szakácsokat a legjobbak közé. Az ízléses, ötletes tálalás is jellemző a magyar konyhára. Az *egyes fogások és a hozzájuk felszolgált italok harmóniája lényeges. A bor kiemeli az étel ízét, a kettő összhangja tökéletes gasztronómiai élvezetet nyújt.*

Gyulyásleves	Galuska-levesbetét	Túrós tészta
<u>Hozzávalók egy főre (g, ill. ml)</u>	<u>Hozzávalók egy főre (g, ill. ml)</u>	<u>Hozzávalók egy főre (g, ill. ml)</u>
Sertéscomb 60	Búzaliszt 12	4 tojásos száraztészta: 90
Burgonya 70	Tojás 3	Félzsíros tehéntúró: 50
Sárgarépa 20	Só 0,5	Tejföl 12%-os: 30
Vöröshagyma 15		Olaj: 7
Karalábé 8		Só: 1,4
Petrezselyemgyökér 8		
Zeller 8		
Olaj 10		
Lecsókonzerv 6		
Fűszerpaprika 1		
Petrezselyem zöld 0,45		
Fokhagyma 0,16 (kis gerezd)		
Örölt bors 0,1 (egy csipet)		
Köménymag 0,06 (egy csipet)		

JÓ ÉTVÁGYAT KÍVÁN:
Papp Bernadett tanárnő

Kialudt a gyertyád, Testvér!

"A régi Keleten bambuszból és papírból készített lámpásokat használtak, melyekben gyertya égett. Egy vak embernek, aki a barátjánál járt látogatóban egyik este följánlottak egy lámpást, hogy hazaútra vigye magával.

-Nincs szükségem lámpásra - mondta a vak. - Nekem mindegy sötét van-e vagy világos.

-Tudom, hogy az út megtalálásához nincs rá szükséged - válaszolta a barátja -, de ha nincs nálad, beléd ütközhet valaki. Vidd hát magaddal! A vak elindult a lámpással, és alig ment pár lépést, mikor valaki egyenesen belészaladt.

-Miért nem vigyázol - kiáltotta oda az idegennek -, nem látod ezt a lámpást?

-Kialudt a gyertyád, testvér! - felelte az ismeretlen."

Állj meg Testvérem, az Úr közeleg feléd! Állj meg, Testvérem, olvasd el még egyszer a példázatot!...

Látod a a betlehemi Gyermekben a Te személyes Megváltódat? Igen! Akkor szólj szeretettel a Testvérednek: Kialudt a gyertyád, Testvér! Vigyázz, halálra zúzhatod magad, féltelek! Gyere az Isten házába, ahol a Mindenható meggyújtja a gyertyádat!